

gk | info

NUMMER 1 | 2010

Som ny kommodor för Gullkrona Kryssarklubb vill jag presentera mig själv för er. Jag är medlem i klubben sedan 17 år. Gift med Nina, även hon lyckligtvis entusiastisk seglare. Vår nuvarande båt är en 29 år "ung" skönhet, s/y Intrepid, en Baltic 37.

Jag är verksam inom exportindustrin och min arbetsplats är LM-Instruments Ab i Pargas, men vi bor i Åbo. Mitt jobb medför långa och många arbetsresor under året. Förutom segling och hav har vi som gemensamt intresse att resa också under fritiden.

Men den åboländska och åländska skärgården ligger alltid närmast våra hjärtan, här trivs vi bäst och här tillbringar vi våra somrarsemestrar. I skärgårdshavet behöver vi inte ens segla långt för att riktigt kunna njuta av världens vackraste naturområde. Det räcker att segla till Porthamnen.

År 1993 skrev jag i min medlemsansökan till GK att jag är intresserad av talkoarbete och klubbverksamhet. Gullkrona Kryssarklubb har gett mig mycket under de gångna åren; fina kompisar, trevliga minnen och möjligheter att uppleva fina stunder både i Skräbböle och i Porthamnen. GK:s talkor har varit utomordentligt nyttiga och trevliga. Jag har alltid uppskattat det som GK representerar. Målsättningen för klubbens verksamhet har ju varit att främja intresset för segling och sjöliv. Man har investerat och byggt till under åren; både hemmahamnen i Skräbböle och Porthamnen i Jermo. Dessa är otroligt fina ställen. När man tänker vilka uppoffringar och hur många tusen talkotimmar allt detta krävt, kan man inte annat än beundra den omtalade GK-andan.

Nu är jag rätt tagen av det faktum att jag blivit vald till kommodor för denna klubb. Jag lovar att göra mitt bästa för att uppfylla de krav ni ställer på er kommodor.

Ensam åstadkommer man ingenting men tillsammans är vi starka. Och jag är väldigt glad över att vi har fått en mycket duktig styrelse. Alla styrelsemedlemmar är proffs på sina respektive områden. Också till kommittéerna har vi lyckats få aktiva och kunniga människor. Men den viktigaste länken i klubbens kedja är ni, alla våra medlemmar. Kommodoren och styrelsen står ju i medlemmarnas tjänst. Har vi nöjda medlemmar, har vi lyckats bra med klubbens verksamhet. Och jag tror att medlemmarna är nöjda om allt går smidigt, om grundaktiviteterna, såsom att ta hand om juniorerna, att fastigheterna och finanserna sköts väl och medlemmarna får tillräckligt med information. Därför hoppas jag att ni bästa GK:are med råd och dåd kan göra vår klubb framgångsrik.

Jag önskar er alla en trevlig vår. Kom ihåg att i god tid börja utrusta och göra servicearbeten på era båtar, sommaren är nästan här.

MIKA

kommodorens
ruta

gk | info

Huvudredaktör: Ralf Juslin
Redaktionsråd: Info-kommittén
Layout: Stefan Antinaho

ISSN: 1458-8994
www.gk.fi

Material till tidningen per e-post till:
info@gullkronakryssarklubb.fi samt till:
stefan.antinaho@selkokieli.fi;
eller per post: GK info, GK, PB 17, 21710 PARGAS.

Fotografier gärna per e-post, i maximal resolution och storlek. Textmaterialet som brödtex, finska är alltid lika välkommet som svenska!

MEDLEM!!! annonsera i ÅRSBOKEN!!!

Nå HUNDRATALS seglare!

ÅRSBOKEN ÄR GULLKRONA KRYSSARKLUBBS VIKTIGASTE KONTAKTLÄNK TILL MEDLEMSKÅREN. SEGLARENS SEMESTERLÄSNING. ÄVEN FÖR VINTERN! DEN INNEHÅLLER BÅDE VIKTIG INFORMATION OCH UNDERHÅLLANDE BERÄTTELSE. UTGES ÅRLIGEN INFÖR SEGELSÄSONGEN, FÖRE DEN 1.5. DEN NÅR KLUBBENS SAMTLIGA MEDLEMMAR, 950 TILL ANTALET, SAMT OTALIGA ANDRA SEGLARE.

En helsida kostar endast € 300, och en halv bara € 160!

Den snö- och isrika vintern förutspår en spännande vår i Skräbböle-hamnen. Naturens krafter är intressanta och oberäknliga. I år tyder alla tecken på att det blir många talkotimmar efter islossningen.

Isen lyfter och flyttar stolpar, därför ordnas stolptalko. Stolparna konditionsgranskas, dåliga ersätts med nya eller byts till bojor om det är ändamålsenligt. En pråm kör runt i hamnen, rätar till stolpar och trycker dem ner i bottenleran. Det är inget millimeterjobb utan stolparna slås ner ungefär där de har varit och efter talkot mäts bredden på varje bryggplats. Först då kan bryggplatserna slutligen delas ut. Pusslet är enormt, och det är omöjligt att garantera samma bryggplats varje år. Utöver stolparnas placering måste man beakta alla de båtbyten som har skett sedan förra säsongen samt även de båtar som är "nykomlingar" i hamnen. Med andra ord – ingen har en personlig plats i hamnen från år till år. Påståenden om personlig diskriminering är därmed obefogade. Hamnkommittens ambition är en så effektiv användning av bryggplatserna som möjligt.

- Alla NYA brygg- och vinterförvaringsplatser bör ansökas SKRIFTLIGEN. Blanketter kan beställas från hamnkaptenen.
- Nytt fr.o.m. i vår är att ansökningarna för bryggplats bör vara hos hamnkaptenen senast 31.3. och ansökningarna för vinterförvaringsplats bör vara hos hamnkaptenen senast 30.9. OBS! Detta gäller NYA platser. De som redan har brygg- eller vinterförvaringsplats behöver inte ansöka om den på nytt.
- Nytt är också att tillfälliga bryggplatser beviljas utanför sjösättnings- och upptagningstider till max 2 nätter.

Det omfattande lyftplatsprojektet på Slipen fortsätter med entreprenören genast när vädret tillåter. Som vanligt byggs brygglocket med talkokrafter. Reparationen och ombyggnaden av "det gråa skjulet" på Slipen fortsätter så fort vårsolen värmer. Sopstationen flyttas under tak och sopsorteringen effektiveras. En liten verkstad rustas, toaletten (som man kan använda som omklädningsrum) slutförs, en sittplats (bord+stolar) med utsikt över båtarna görs under taket. Målet är att fixa service- och socialutrymmen så att hela familjen kan vara med och rusta båten. Ingen lyx men fungerande utrymmen.

Efter att Pontus Lindberg har avgått från hamnkommittén har Eric Chanfreau som ny funktionär tagit över ansvaret för vinterförvaringsplatserna. Hamnkaptenen ansvarar för bryggplatserna. En lista över hamnfunktionärer (med foto) och deras ansvarsområde sätts upp på anslagstavlor. Reparation av skjul 1 i Skräbböle påbörjades i höstas. Arbetet fortsätter genast på våren och på sensommaren tar man itu med skjul 2. Väggen mot Attuvägen repareras, rännor installeras och ruttna väggplankor byts ut. Taket kollas och repareras enligt behov. Önskvärt/självklart är att alla som har sin båt i skjulet deltar i talkon som Måns Henriksson och Mikael Furu dirigerar.

Till slut önskar jag till alla GK:are härliga skridsko- och skidtur! –

Tuula Stolpe

När Raffé för några år sedan "lurade mig med" i GK:s juniorverksamhet sa han att den är den allra viktigaste verksamheten inom GK. Här har vi morgondagens GK:are, de som skall ta över lasseten dag. Mycken sanning ligger i orden. Speciellt känns det den gången då 7-8 åringen kommer med mamma eller pappa en tisdagskväll i maj, och snart skall segla ENSAM i en segelbåt. Starten blir viktig, och det är vårt, skolarnas ansvar att se till det.

Detta gäller snart igen. Seglarskolan är varje år ett roligt ansvar. Feedbacken känns om. Jacks roll i teamet är ovärderlig, och ifjol kom två nya medlemmar med, min egen son Fille samt Stefan. Fille är bara 13 men har seglat sedan han var 7. I år seglar han egen E-jolle men fortsätter också som skolare för nybörjarna. Filles tillgång är förmågan att tala samma språk som barnen i gruppen.

Själv är jag upp vuxen med båtlivet sedan 1960-talet. Pappa Clotte är sjöscout, still going strong. Även Yours Truly är forn sjöscout, i scoutkåren Pojkarna. Gösse Storfors var under många år min förebild, och han lärde mig också att oväsen inte hör hemma på en båt. Min första egna båt blev en Folkbåt, 1988, och den byttes sedan via en H35 till vår nuvarande båt, en Sirena 38. Och enligt invariant mönster har även mina söner fötts upp på saltvatten som modersmjölksersättning...

Välkommen alltså, alla juniorer som har funderat på seglarskolan. Frivilliga föräldrar behövs också, både på stranden och i fölgebåtarna (man behöver nödvändigtvis inte kunna segla själv). Varma kläder och flytväst är självskrivna, dock inte "paukkuliivi" för juniorerna. En flytväst utan krage fastnar inte så lätt i bommen. Reservkläder med för säkerhets skull. Jolleskolan början, kolla www.gk.fi och anmäl er via webben. Svarar på eventuella förfrågningar på junior@gk.fi eller 0500 521 562. Medlemskap är inget krav!

I väntan på islossning –

Sten Erik "Tetti" Lundsten

Senaste sommar var om möjligt ännu livligare än föregående i Porthamnen. Besökarantalet ökar stadigt och talkoandan blir bara bättre från år till år. Det är en stor ära att fortsätta förvalta och underhålla paradiset och ständigt göra förbättringar där.

Under vintern har ett mindre gäng fortsatt med skogsgallringen och underhållsarbete har utförts på paviljongen.

Följande utmaning är den traditionella vedtalkon i mars. Förhoppningsvis lättar kölden så att många GK:are kommer med och firar en skön dag i Porthamnen. Förnyelser sker hela tiden, men med stram budget och med talkoarbete. Den första förbättringen sker under våren då det är meningen att föra upp ett nytt luftfritt Pucee för att i första hand betjäna veteranbryggan och paviljongen.

Förnyelsen av utebelysningen har varit aktuell länge och har nu startat i enlighet med en grundlig plan som Kalevi Visa har gjort. Kalevi har utöver planeringen erbjudit sig att under vintern tillverka 50 st lampor som skall placeras på bryggorna, i trapporna och längs stigarna för att ge ljus under mörka höstkvällar. Paviljongens uppsnygning har inletts med att måla tamburen och köket. De vackra gamla spegeldörrarna repareras under vintern. Avsikten är att också dra ett varv impregnering på paviljongens ytterväggar.

För allt detta behövs både gamla och särskilt NYA frivilliga talkokrafter!

I VÄNTAN PÅ VÅREN! –

Markku Kivivirta, tel. 044-9064659, jobb 0500-534659

gk hamnkaptенens vinterhälsning

gk juniorverksamheten

gk hälsningar från porten!

De senaste hälsningarna från Libertas kom från det muntra Amsterdam under sommaren 2007. Resans första sjömil låg då bakom oss, och till våren 2008 nådde vi sedann öarna i Karibiska havet. Nu sitter vi i Nya Zeeland, på andra sidan av klotet. Bakom oss har vi lagt Stilla havet.

Efter att ett års segling lade vi upp Libertas på Trinidad för hurrikanperioden och återvände hem. Vi jobbade och sparade ihop mera respengar. Men så kom stunden för det stora beslutet: vart sedan? Atlanten var redan hemmavattnet. Vi visste att bara ett par månaders seglats skilde oss från hemmet. Många väljer att hålla båten i Karibiska havet och flyga hem mellan turerna. Men vi hade båda två drömt om Stilla havet, trots att steget dit kändes jobbigt. Plötsligt skulle vi ju vara ett halvt jordklot hemifrån. Till och med en snäv tidtabell kunde lätt innebära ett år hemifrån, eller till och med två om man beaktar stormsäsongerna. Men så tittade vi på filmerna om Sagan om Ringen, tog vårt beslut och ställde Nya Zeeland som vårt mål. Där skulle vi vara under nästa cyklonsäsong!

Panamakanalen var den naturliga men inte den lättaste vägen till Stilla havet för en fritidsseglare. Byråkratin redan innan man kommer dit är mastig, och fritidsbåtar får lov att anpassa sig till fraktflottans behov. Själva kanalfärden var däremot lättsam och trevlig. Panama däremot var för oss bara ett bunkringsställe. Vi köpte in mat och dryck för ett halvt år. Urvalet var skäligt och priserna låga. Tack vare frysen ombord skulle vi inte helt genast vara beroende av den underbara burkfödan...

Första målet efter Panama är i allmänhet Galapagosöarna. Seglatsen är ofta långsam. Etappen innebär också att man korsar ekvatorn. Området präglas av mycket motströmmar, och själva ekvatorialområdet av svaga och nyckfulla vindar. Vi väntade oss mycket av dessa fabelomspunna öar, men fick egentligen ännu mer. Ecuador tillåter inte helt fri rörlighet för fritidsbåtar, utan begränsar i allmänhet besöksmöjligheterna till ett par av öarna. Trots det blev besöket en av resans höjdpunkter.

Resan från Galapagos till Marquesasöarna sträcker sig över mer än 3000 sjömil. Det är den längsta etapp över öppet hav som våra oceaner förmår erbjuda. Vindarna var verkligen svaga. Under hela resan över Atlanten hade vi haft kraftiga vindar med riktigt stora vågor i passadvindsområdet. På Stilla havet hade vi aldrig en sådan passadvind. Vindarna var svaga och varierade mycket. I fyra dagar var till och med tvungna att köra för maskin i full bleke, och i åtta dagar seglade vi för spinnaker! Etappen tog oss 20 dagar med en medelhastighet om 6,3 knop. Vi seglade snitt 6,8 knop, men fyra dagar för maskin i under 5 knop drog ner medelfarten. Libertas bevisade emellertid sin snabbhet i lätt före. Vi var tungt lastade, men trots det motsvarade farten förväntningarna.

Franska Polynisien består av tre ögrupper som avviker ganska mycket från varandra. Marquesasöarna är bergiga och höga utan någon betydande befolkning. Tuamotuöarna är små atoller, bara någon meter över havet. Sällskapsöarna i sin tur är höga och omges av skyddande rev. De är fullbefolkade, framför allt av turister. Alla ögrupper har sina egna paradis. Lokalbefolkningen är frisinnad och gästfri. De bästa minnena har vi från Fatu Hiva, Manihiatollen och Moorea. Otaliga är de havsvarelser som vi stiftat bekantskap med här. Tidigare var det omöjligt att ens föreställa sig att man skulle kunna vänja sig vid att titta på rockor och hajar i kristallklart vatten samtidigt som man avnjuter sitt morgonkaffe sittandes på däck! I rock-sällskap vågar jag till och med simma redan, men när hajarna kommer på besök väljer jag än så länge att kliva ombord.

Resan fortsatte sedan 1300 sjömil västerut till Samoa-öarna. Igen hade vi alternativt för mycket eller för lite vind, sällan lagom. Samoa blev en av de mest positiva upplevelsorna i Stilla havet. Det bemötande lokalbefolkningen tog emot oss med var så överväldigande att det känns svårt att tänka sig att samma folk för bara ett par hundra år sedan brukade syssla med att slänga främlingar i grytan! Turismen på öarna är ännu ganska anspråkslös vilket bidrar till att öarna känns annorlunda och mer äkta.

Men bara en vecka efter att vi lämnat Samoa drabbades ön av en tsunami som svepte med sig praktiskt taget alla byar på sydkusten. Vi såg bilder på ställen vi hade besökt och hade svårigheter att känna igen dem. Havet påminde igen om sin styrka – men vi var lyckligtvis redan i Neifua på Tonga och lyckades undgå skador. På Tonga utsattes några båtar för materiella skador, men på amerikanska Samoa förolyckades en seglare vi hade blivit bekanta med. Så många hade talat varmt om Tonga att den tyvärr blev en liten besvikelse för oss efter Samoa.

Vår svåraste etapp över Stilla havet blev seglatsen från tropikerna till de växlande väderleksförhållandena i Nya Zeeland. Det gällde att tajma väl för att hinna undan de första tropiska cyklonerna och samtidigt undvika att nå Nya Zeeland före sommaren. Seglingen är i allmänhet problemfri till 30° sydlig, men därefter träffar man typiskt på ett par lågtryck med vindar som kan nå stormstyrka. Söder om Tonga låg en av resans mest minnesvärda ankarplatser, Minerva Reef. Den är en atoll som skyddas av ett rev med ett par sjömils diameter. Vid ebb kan man skönja lite av korallerna, och vid flod känns det igen som att ligga för ankar mitt i oceanen. Atollen är en bra viloplats, och ger ett någorlunda gott skydd även vid dålig väderlek. Ett bra ställe alltså att ligga och invänta rätt tillfälle mellan lågtrycken för seglatsen söderut.

Nytt för oss under seglatsen var fisket. På Atlanten fiskade vi inte eftersom vi drog en släpgenerator efter båten. På Trinidad byttes den ut mot en vindgenerator som i sin tur gjorde det möjligt att släpa en lina i kölvattnet. Att fiska i oceanen är lätt. Fisk finns det rikligt av, och nästan vad som helst tycks duga om byte. Jag köpte tretumskrokar, millimeterstjock lina och en lång vajerstump som lekare. Dragen fixade jag till av en kasserad gummihandske. Det viktigaste redskapet är en tillräckligt stor fiskekrok på ett långt skaft, för att få ombord fisken i 7-knops hastighet. Vi fick wahoo, tonfisk och mahi-mahi, alla mycket läckra.

Stilla havet har betydligt färre båtar än vad man träffar på i rusningstrafiken på Atlanten. Vi har samlat på oss så mycket nya upplevelser och nya ställen vi besökt att Karibien inte längre känns det minsta locknade för oss! En finsk världsomseglare berättade för oss innan starten att de egentliga upplevelsorna börjar först efter Karibiska havet. Det är det lätt att hålla med honom om!

Juha Saarinen

S/Y Libertas

14.2.2010 Auckland, Nya Zeeland

In Memoriam

Harri "Hati" Matti Porkkala

9.9.1955-6.1.2010

Harri är borta. Vår goda vän, s/y Poharis skickliga skeppare Hati hissade segel och styrde mot evigheten på trettondagen, den sjätte januari 2010.

Jag hade lyckan att få vara Hatis vän i mer än 40 år. Fortfarande har jag svårt att helt förstå vad som skett. En god vän har gått bort – det är svårt att skiljas, tankar på hur orättvis livet kan kännas då det rycker bort någon i så unga år återkommer ständigt.

Hati var en fin och en god människa. En sak jag avundats honom och som vi alla kunde ta lärdom av var HATI-inställningen till livet tillsammans med sättet på vilket han förhöll sig till sina medmänniskor.

Även i livets dystaste och svåraste skeden orkade Hati le och finnas till som ett stöd för de nära som stod i motsvarande situationer. Aldrig hörde man ord av klagan ur Hatis mun.

Under vår långa vänskap upplevde jag aldrig Hati uttala ett ont eller elakt ord eller handla bakom ryggen på någon annan. Tvärtom, Hati orkade alltid sporra andra till att lära nytt. Aldrig retades han eller skrattade åt någon för till exempel bristande sjömanskunskaper, utan uppmuntrade dem ständigt att försöka på nytt och stod samtidigt beredd att hjälpa och instruera.

För mig var Hatis villkorslösa vänskap det viktigaste, men jag lärde mig att också uppskatta honom som en suverän grafiker. I över tio år skapade vi tillsammans otaliga kampanjer och marknadsföringsprojekt både i Finland och utomlands. Hati svarade för det visuella och visste alltid vid minsta lilla antydning vad jag var ute efter. Hans bottenlösa idérikedom gjorde till och med den tristaste broschyr lockande för läsaren. Spåren av Hati lever också kvar i de fina och personliga namnlogotyperna för Gullkrona Kryssarklubbs båtar.

På något sätt känns det som en ödets ironi att Hati skulle gå bort just i en sjukdom som han under årens lopp hade gjort otaliga informationspaket om, för förebyggande och akut vård.

Havet, seglingen och Jermo porthamn var för Hati motvikt till tungt arbete, men viktigast för honom var ändå familjen. Under sina två sista år drabbades Hati av två stora förluster då han förlorade både sin kära mor och sin äldre syster.

Trots att vi finska "karlakarlar" inte ger mycket för att tala om sådant kunde jag i Hatis ögon och i hans uppenbarelse sen att det drabbade honom hårt. Livstro och lycka fick han sedan å andra sidan då sonen Markus med sin fru fick sin förtjusande lilla dotter Netta. Farfar Hati var oerhört stolt över henne och glömde aldrig att berätta om hennes första steg eller om skeden i hennes utveckling.

Efter över 30 år av gemensamma seglatser känns det svårt att inse att våra färder nu är över – åtminstone i detta liv. Jag får inte längre uppleva honom ta emot mig på bryggan i Jermo med orden "Moro Henri, jag har värmt bastun och vi står som nästa i tur. . ."

Hati saknas av Tuula, sonen med familj, fadern, systrarnas familjer och av många vänner.

Heikki (Helge) Markus Sukkinen, Harris mångåriga vän

NYA

MEDLEMMAR:

Styrelsemötet 9.11.2009

Mikael Ramstedt,	Pargas	intr: talkoarbete, hamn- o fastighetsskötsel
Matias Jensén,	Pargas	intr: talkoarbete, hamn- o fastighetsskötsel
Björn Långbacka,	Pargas	intr: talkoarbete, juniorverksamhet

Familjemedlemskap:

Raija Reunanen	(huvudmedlem är Mats Rosin)
Erik Lund	(huvudmedlem är Freja Grönfors)

Styrelsemötet 11.1.2010

Familjemedlemskap:

Pekka Arimaa

VÄLKOMNA MED!

Cor Blimey! Another Limey!

by Daniel Mellor, översättning av Emilia Taxell

Ända sedan jag träffade Emilia i England har min dröm varit att besöka Finland, Pargas och speciellt att få segla i skärgården. Tillsammans med mina vänner Paul och Amy som också är från Cornwall i England beslöt vi oss förra sommaren, 2009, för att besöka Familjen Taxell. Ingen av oss hade tidigare besökt Finland förr men som Emilia hade lovat blev resan oförlömlig!

Pargas var en mycket vacker liten stad. Där började vårt seglingsäventyr. Vi packade våra saker i båten Sportiga Marie. Det var första gången någonsin jag satt min fot på en segelbåt, så vi var alla ivriga att åka iväg.

När allt var klart hissade vi segel och seglade mot GK:s hamn, Porten. Under seglatsen lärde Kapten Kurre oss grunderna i navigering, eftersom alla stolpar i havet målade i konstiga färger gjorde oss helt förvirrade.

Vi var alldeles begejstrade av skärgården och av alla små öar. Vi hade alla kamerorna i högsta hugg eftersom allt måste fotas så att vi skulle kunna visa vad vi hade sett och varit med om! Omgivningen, naturen och utsikten var otrolig och vi kunde inte tro våra ögon! Det var absolut det vackraste jag någonsin hade sett!

När vi närmade oss Porten och bryggan upplevde jag igen någonting nytt, nämligen traditionen att besättningen skall vara alldeles tyst då man närmar sig en hamn. Jag tyckte ändå att denna tradition var stämmningsfull. Nästa tradition jag fick uppleva efter att vi anlät till hamnen var den så kallade "happy landing shot", vilket betyder att man tar en liten snaps och sjunger en sång varje gång man kommit lyckligt i land. Vi övade varje dag på "helan går" för att kunna sjunga med men vi blev aldrig vana med drycken Gammel Dansk, trots att Kurre och Anitta skröt så på den.

Porten var en mycket vacker liten hamn med ett eget stort klubbhus och en oförlömlig bastu. Det var första gången jag upplevde en äkta finsk bastu och det kunde inte ha varit bättre. Det var dock traporna ner till vattnet och utsikten med solnedgång som fick mig att tappa hakan. Jag ville inte komma upp, och till slut måste Emilia mana oss att inte bada bastu och simma hela natten. Dessutom skulle vi äta innan vi gick och lade oss. Maten vi bjöds på var jag lite skeptisk till. Det var så mycket fisk och sill, men det smakade utsökt! Efter maten träffade vi andra seglare som hade kommit till porten och då fick vi spela "mölkk" för första gången – jag vann! Vilken nybörjar tur!

Nästa dag lämnade vi Porten och seglade till Korpoström men vi fick nöja oss med snigelfart eftersom vinden avtog. Detta hade dock sina fördelar eftersom Kurre sade att vi kunde simma medan vi blev efterdragna bakom båten i en lina. Vi kunde naturligtvis inte tacka nej till detta och nickade genast glatt.

Efter en lysande måltid på Korpoström gick vi och lade oss i båtens mysiga små kajutor. Tyvärr hade jag inte vant mig med gungandet på natten, så jag låg vaken ganska länge och lyssnade på trossarna som vajade i vinden. På morgonen vaknade vi ändå ordentligt efter ett morgondopp i det blå! Om man ändå kunde göra det varje morgon, hoppa rakt från sängen i havet! Vad piggt man skulle vara!

På vägen hem nästa dag stannade vi ännu en gång i Porten och skrev ännu en sista gång i loggboken i stugan. Vi var mer än angelägna på att få bada bastu och simma en sista gång, så även loggboken i bastun fick en sista hälsning och ett tack för allt vi fått vara med om.

På vägen hem till Skrabbölestranden fick jag ännu min högsta önskan uppfyllt – att få vara kapten på Sportiga Marie och hålla rodret. Upplevelsen var trots den korta tiden på några minuter både skrämmande på grund av all båttrafik, och otroligt spännande!

Vi var alla både ledsna för att seglatsen var slut och glada för att ha fått vara med om något så speciellt. Jag kunde knappt vänta på att komma hem till England och få berätta för både min familj och mina vänner om äventyret och att de någon gång måste få uppleva Finland. Jag hoppas att jag även nästa sommar skall kunna återvända till Pargas och kanske få vara kapten på Taxells båt och ännu en gång få skriva i GK:s loggbok.

Tack för en oförlömlig resa! Paul och Amy, samt Dan, vid pennan

gk | kalendarium

mars

- 01 **Vedtalko i Porthamnen:**
Lördagen den 20.3 ordnar klubben vedtalko i Porthamnen. Samling vid Paviljongen för information och arbetsfördelning kl. 10.00
Motorsågar, yxor och minnen av varma somriga bastukvällar behövs! GK bjuder på lunch och kaffe.
Anmälning senast 16.3, Nina Sande, tel. 040 503 60 02 (kvällar)

maj

- 01 Flagghissning kl. 12.00
- 08 Vårstädning och dassresning i Porthamnen
- 10 **Besiktning:**
Besiktningstiden är såsom i fjol, måndagar kl 18.00 - 19.30, vid behov längre
Någon styrelsemedlem är på plats i klubbstugan varje besiktningsmåndag och sköter försäljning av material, flaggor etc.
Hamnen är delad i tre områden: pontonbryggan, skjulbryggan och piren. En besiktningssman finns på plats för respektive område varje måndag.
- 17 Besiktning
- 24 Besiktning
- 31 Besiktning

juni

- 07 Besiktning
- 14 Besiktning
- 21 Besiktning
- 25 Midsommarafton i Porthamnen
- 26 Högland Race (Porthamnen)

juli

- 17 Klassmästerskap för First 31.7 (Porthamnen), arr GK och First 31.7-förbundet

augusti

- 07 Veteranträff
- 28 Forneldarnas natt

oktober

- 02 - 03 Oktober Race (Aristo)
- 30 Höststädning

SAIL and GO representerar i Finland
polska segeltillverkaren
Narwal Sails.

**Hårdare
Snabbare
Förmånligare**

**Nu får du segel till
rätt pris- och
kvalitetsförhållande.**

Oy Sail and Go Ab, 21600 Pargas
www.sailandgo.fi
0400 534301

Se vår prislista:
www.sailandgo.fi